

Teke Lili (literalment)

Un relat de: [DomusSilvestre](#)

Els rumors de la City anaven plens de l'última tafaneria. Deien que havien trobat un home a la deriva per allà els mars del sud, o més enllà, gairebé a tocar el fred glacial, o bé per la Patagònia, tant se val. El cas és que el pobre home anava sobre un iceberg, que es veu que és un gran tros de gel, i havia perdut el nord. Literalment. I el seny.

El meu senyor, home de lletres, però de poques lleis m'hi va fer anar a veure el què. Mai se sap, noi! De tot arreu se'n poden treure bones històries i fer algun caleró, m'alliçonava sovint, quan la lucidesa dels primers glops el feia dirigir-se a mi en to paternalista. Llavors tot era geni. Literalment. I relats.

El cert és que quan vaig anar al port, on tots els pillastres havien pres el millor lloc, no vaig poder veure res més que l'autoritat enduent-se el pobre boig. Ell només barbotejava paraules absurdes que no vaig poder copsar. No em vaig poder estar d'admirar el balener. Algun dia m'embarcaria. Ho tenia clar, seria navegant, i llavors el futur als meus peus. Literalment, i al front, la mar.

Al tornar al despatx del senyor Edgard, vaig haver de fer ús de l'enginy i donar més detalls del pobre nàufrag rescatat, car no podia pas dir-li que m'havia encantat, badant els vaixells del port i somiant aventures.

-I què dius que deia?, em va preguntar ploma en mà.

- Teke Lili - Li vaig fer jo, el primer absurd que vaig pensar.

- Està bé Arthur, alguna cosa en farem.

I així va fer. I pocs mesos més tard, jo vaig viatjar en vaixell. Literalment.